

[Rager.]

Side af Sagen, men jeg tror ikke, vi paa nogen Maade behøver at være bange for, at der skulde komme nogen som helst Organisationstvang³ overfor disse Mennesker, naar de til sin Tid skal afgive deres Betænkning.

Jeg skal ikke sige mere om selve Forslaget, men jeg maa maaske lige i Tilknytning dertil have Lov at rette en lille Henvendelse til Indenrigsministeren i Anledning af, at nu stadig en hel Del Reparationer og lignende bliver udenfor denne Ordning. Jeg vil gerne rette den Henstilling til den højtærede Indenrigsminister, at der paa de Steder, der beskæftiger sig med disse Reparationsarbejder, bliver taget saa stort Hensyn som muligt ogsaa til de ikke helt store Haandværkere. Man har undertiden Indtrykket af, at disse Reparationsarbejder, der efter Sagens Natur ikke kan gives bort i Licitation, gives til gamle Forbindelser og ofte større Firmaer. Det forebringes undertiden af middelstore og mindre Haandværkere, at de har noget vanskeligt ved at komme ind ved saadanne Arbejder, og jeg henstiller til den højtærede Indenrigsministers Velvillie at overveje dette Spørgsmaal og undersøge, om der kan gøres noget i Retning af at rette de fornødne og ønskelige Henvendelser til dem, der til syvende og sidst tager Bestemmelsen om Bortgivelsen af saadanne Arbejder.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget og skal kun knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vendte tilbage til Anvendelsen af nogle Udtryk, som det ærede Medlem ogsaa anvendte i Fjor, om det Bygningskontor, der i det oprindelige Forslag var foreslaaet oprettet; det ærede Medlem benyttede det Udtryk, at der her kunde blive Tale om et helt Departement. Jeg maa gentage, hvad jeg sagde i Fjor, at det, der var Tale om her, ikke var Oprettelsen af et nyt Departement, men det var faktisk at tage en Række Arbejder, som i dette Øjeblik findes rundt omkring i en Række Kontorer i alle Ministerier — og hvor det ærede Medlem for saa vidt kunde tale om en Række Departementer — og koncentrere dem paa et enkelt Sted og derved opnaa de Fordele af økonomisk og administrativ Art, som altid følger med en Koncentrering af Ansvaret.

Det ærede Medlem kan jo heller ikke mene det alt for alvorligt, idet det ærede Medlem selv tiltraadte den Ordning, der vedtoges i Fjor.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem og ogsaa til det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen i Anledning af de ærede Medlemmers Bemærkninger om Ændringen i Bygningsraadets Sammensætning, at jeg ogsaa gerne havde set, at Bygningsraadet havde indeholdt et, som man kalder det, praktisk kyndigt Medlem mere; men naar nu Forslaget faar den Form, der her er givet det, vil jeg dog minde om, at det, der kommer til at foregaa i dette Bygningsraad, ikke er en Række Forhandlinger og Undersøgelser, der i hvert enkelt Tilfælde ender med en Afstemning mellem, hvad det ærede Medlem kaldte de praktisk kyndige, og de teoretisk uddannede. Saaledes foreligger det jo ikke. Der kommer til at foregaa Forhandlinger og Undersøgelser, hvor de forskellige Synspunkter fra de teoretisk uddannede og fra den praktisk kyndige kommer frem og brydes med hinanden, og de Synspunkter, den praktisk kyndige har, kan selvfølgelig naa frem til vedkommende Ministerium og Minister lige saa godt, som hvis de blev fremsat af to Medlemmer. Hvis det bliver den rigtige Mand, der sidder der, vil til syvende og sidst Forskellen maaske ikke blive saa stor.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner tiltraadte i øvrigt mit Synspunkt med Hensyn til Betydningen af, at Statsbygningkontoret var blevet opretholdt, og jeg vil sige, jeg nærer ikke Tvivl om, at den Koncentrering af Ansvaret, der her var foreslaaet, vilde være kommet til at betyde ganske overordentlig meget og vilde være kommet til at spare Staten for mange Penge. Men som Forslaget nu en Gang er blevet, maa jeg erkende, at det bringer en Kontrol, og det bringer et Rygstød for Bevillingsmyndigheden, som Rigsdagens Finansudvalg hidtil i høj Grad har savnet, og det gør det i en saadan Form, at jeg for min Del ikke har turdet afvise Forslaget. Jeg tror, det ogsaa i den nuværende Skikkelse vil faa megen Betydning, og det maa nu blive Administrationens og Indenrigsministeriets Opgave at faa det bedst mulige ud af Loven, som den nu kommer til at foreligge.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Ragers Bemærkninger om de mindre Haandværkeres Mulighed for at komme i Betragtning ved Reparationsarbejder for Staten skal jeg sige, at det er et Spørgsmaal, som jeg har haft Opmærksomheden henvendt